

hozzá egy-egy vasárnap délután beszélgetésre. Vittük magunkkal a fiút, leányt, akik udvaroltak az anyémeknek. Nyolcvanadik évén túl is tudott a fiatalok nyelvén. Haló porában is áldjuk őt.

Szarvasné Marika

Látogass el plébániánk honlapjára!

www.communio.hu/pestszentimre

Híreket, fényképgalériát és ismertetőket találsz!

Hirdetéseink

Május 30-án vasárnap az esti szentmise után (este 7-kor) megbeszélést tartunk a templomban azoknak, akik részt vesznek a plébániai zarándoklaton Megjurgorjébe június 16-20. között.

Június 5-én szombaton nyugdíjas zarándoklatra indulunk busszal Gödöllőre, Máriabesnyőre.

Június 13-án ünnepeljük a tanévet lezáró hittanos **Te Deum** szentmisét. A 10 órai misét követően **Egyházközségi Piknikre** hívjuk az egyházközség minden tagját a templomkertbe bográcsos ebédre. Idén komoly színpadi műsorral is készülnek a plébánia csoportjai és hívei! Erre a napra ne tervezetek ott-honi ebédet!

A tervezett plébániai közösségi házra **téglajegyeket** lehet venni a szentmisék után és az irodán 1000, 2000 és 5000 forintos értékben.

Nagy szeretettel hívunk újabb gyermekeket a **ministránsok** közé a szentmisék és az oltár szolgálatára.

A plébánián a **Baba-mama klub** minden szerdán reggel 10-től 12-ig várja a kis-

gyermekes anyukákat beszélgetésre, találkozásra. Helye a Cserkészház.

A **Nyugdíjas Klubot** minden második hétfőn reggel 8-tól 11-ig tartjuk az év páros heteiben, amelyre várjuk idősebb testvéreinket, imára, beszélgetésre, kötetlen együttlétre.

Néri Szent Fülöp nevét viselő **gitáros ifjúsági énekkarunk** várja a régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től a plébánián. Az énekkar honlapja:

www.nerifulopkorus.atw.hu

Plébániánk bankszámlaszáma:

Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
10103881-45238100-01000004

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 óraker és este 6 óraker.

Hétköznap: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 óraker, pénteken este 6 óraker.

Pénteken az esti szentmise után egy órás **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 7-től fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, béralkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). Felelős kiadó: Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. Felelős szerkesztő: Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu.

Internet: www.communio.hu/pestszentimre

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
VII. évfolyam 4. szám (59.) - 2010. május

Urnatemető épül! ...de azért Községi Ház is!

Éppen egy esztendeje, hogy egyházközségünkben elszántuk magunkat arra, hogy Községi Házat építsünk. A gondolatot közös töprengés követte, majd 2009. június 9-én meghirdettük a Ház tervét a közösség számára is. Azóta sok víz lefolyt a Dunán, többször változtak a tervek, és többek között az is világos lett, hogy a közösségi ház anyagi hátterét stabilabban kell megalapozni. Ezért határozta el a képviselőtestület egy urnatemető létesítését, amelynek gondolata korábban is fölmerült már. Végül arról született döntés, hogy egy felszíni teljesen zárt urnatemető épüljön a templom Ady Endre utcái oldalán a templom külső fala mentén, a templomhoz épülve. Az új épületrész tetőzete az oldalhajó ablakainak alsó vonalától indul. Az épület közel 160 m² alapterületen hozzávetőlegesen 450 urnahelyet tud befogadni. A képviselőtestület a napokban fogadja el

a végleges terveket, melyeket meg lehet majd tekinteni a templomban. Az engedélyezés után már a nyár vége felé elkezdődik az építkezés. Ha minden jól halad, Halottak napja körül szeretnénk átadni és megnyitni az urnatemetőt. Az urnatemető építésére még a plébánia korábbi megtakarításából van fedezet, ezért a közösségi ház építésére adott adományokat továbbra is elkülönítetten kezeljük.

A Községi Ház tervei a következőképpen alakulnak. A képviselőtestület több építész és építésirodát felkérte vázlattervek elkészítésére, és ezek közül választja ki a nyertest, akit megbízik a részletes tervek kidolgozásával. Az engedélyezési terveket az ősz folyamán szeretnénk benyújtani, hogy még idén hatályos építési engedély legyen a kezünkben. A tavaly júniusban meghirdetett célzott gyűjtés eredményeként 9 millió Ft gyűlt össze (téglajegyekből 1,2 millió Ft,

egyéb adományokból további 7,8 millió Ft). Az egyházmegye a 2010-es esztendőre 10 millió Ft-tal támogatja a közösségi ház építését.

Márton atya

Templomtetőnk megújul!

A napokban kaptuk meg az örömhírt, hogy a „Pestszentimrei Városközpont Megújítása” EU-s pályázat keretében az önkormányzattal együtt benyújtott pályázatunk bejutott a második fordulóba, amely azt jelenti, hogy jó eséllyel elnyerjük az igényelt közel 40 millió Ft-os támogatást a templomtető szerkezetének cseréjére.

A csillagok tükörképei voltunk!

Az egyik soroksári lány egy iskolába jár velem. Őt kérdeztem meg, hogy mikor vannak a nagyheti misék, és tőle hallottam a nagycsütörtöki éjjeli ifjúsági virrasztásról. Autókkal mentünk ki az Ócsai erdőbe. Mécsesekkel és fáklyákkal indultunk, több mint százan, a kiserét felé, silenciumot tartva, kétszer pedig megálltunk útközben imádkozni és énekelni. A réten aztán egy fél órási virrasztás volt, mindenki elvonult egymástól és imádkozott vagy elmélkedett az éjszakai erdőben. Az egésznek leginkább a hangulata tetszett, olyan meghitt volt, vidám és családias ez a csendes fél óra az erdőben, és a sok-sok gyertyaláng, akár a szentjánosbogarak. Marci atya szavait idézve "a csillagok tükörképei" voltunk. A fél óra elteltével egybegyűltünk, körbeadtuk a mikrofont, és aki akart, mondhatott pár szót, köszönetet, kérést, majd elimádkoztuk a Miatyánkot. Ezek után már beszélgetve mentünk vissza a kocsikhoz, ahol almásdiós-mézes keverékkel (mondták a nevét, de már nem emlékszem, valami zsi-

dó étel) és pászkával vendégelték meg minket. Mire elindultunk hazafelé, már éjfél is elmúlt. Akik most nem tudtak eljönni, üzenem, hogy jövőre mindenképp jöjjenek!
Sz. Mónika

Ismét megszervezik Budapest körül az **Élő Rózsafüzér Zarándoklatot** május 29-én, szombaton melybe plébániánk kezdetektől fogva bekapcsolódott.

Templomunknál déli fél 1 körül fogadjuk a zarándokokat, majd a Világosság rózsafüzérét imádkozzuk a templomban az ifjúság zenei és imavezetési szolgálatával. Utána a templomkertben felállított asztaloknál és sátraknál kerül sor a zarándokok ebédjére. A vendégfogadásnál segítő kezekre van szükségünk, ezért kérjük önkéntes segítők jelentkezését tea és sütemény-osztásra. Süteményeket szívesen fogadunk. A vendégfogadás felelőse: Gaálné Ombodi Klári Tel.: 06-30-214-9878

31. Márianosztrai ifi Zarándoklat

Ha május eleje, akkor irány Márianosztra! Plébániánkról már hetedik éve veszünk részt rajta kis csapatunkkal, néhány mindenre elszánt évenkénti visszatérővel, és olyanokkal, akik egy pár alkalommal csatlakoznak hozzánk. Idén is egy keresztalját alkottunk a szomszédos Szemere-telepiekkel, Zsolt

- Meg lehet-e bocsátani azonnal vagy később a beszervezett ügynököknek? Elítélhetők vagy felmenthetők? Mi van, ha személyesen kötődöm egy besúgóhoz? A személyes életemben ugyanezek a kérdések, ha egy gyöngye (bűnös) emberrel találkozom, vagy éppen én vagyok az.

- A darab nagyon jól bemutatta, hogy a tartótiszt rendkívüli intelligenciával, emberismerettel, leleménnyel tudja megtörni a beszervezett besúgót. Milyen nagyszerű lett volna, ha rendkívüli képességeit jóra használja! Milyen nagyszerű lenne, ha adottságaimmal mindig jól tudnék élni és soha nem visszaélni! Szeretettel ajánlom mindenkinek!

Cz. Kati

Teremtésvédelem

Plébániánkon megalakult a Teremtésvédelmi Munkacsoport. Célunk az, hogy a te-

remtésvédelem "ügye" kellő hangsúlyt kapjon a mi plébánia közösségünkben is (mint ahogy a 2008-as "Felelősségünk a teremtett világért" körlevél is erre buzdít). Ezt például a hírlevélben megjelentetett rövid írással, programok szervezésével szeretnénk elérni. Aki segíteni szeretné munkánkat ötletekkel vagy részt venne a közös

gondolkodásban, szervezésekben, jelezze szándékát, ötleteit Gáspár Hubánál (e-mail: huba@unifoft.hu Tel.: 06-30-9618-166) Elsőként az Országos Lelkipásztori Intézet Teremtésvédelmi Munkacsoportjának felhívásához csatlakozva június 5-én 9 órától 11-ig a plébániakertben "Együtt a teremtés védelméért" akciónapot tartunk. A résztvevőknek közös palántaültetésre, madáritató készítésre és elhelyezésére, komposztáló felállítására lesz lehetősége. Kicsiket, nagyokat, fiatalokat, időseket egyaránt szeretettel várunk erre a szombat délelőtti programra.

Az én papom

Az utóbbi hónapokban a média sokat támadta az Egyházat, esetenkénti valós bűnököt fölnagyítva, és ami a legveszélyesebb, általánosítva azokat. Bőjte Csaba kezdeményezésére honlap indult, tanúságot téve azokról a remek atyákról, akiknek hitünket köszönhetjük. Épületes olvasgatni, de gyarapíthatjuk is saját emlékezéseinkkel. A honlap címe:

www.ilyenazempapom.com

Plébániánk egyik híve is társul a hálás emlékezők közé:

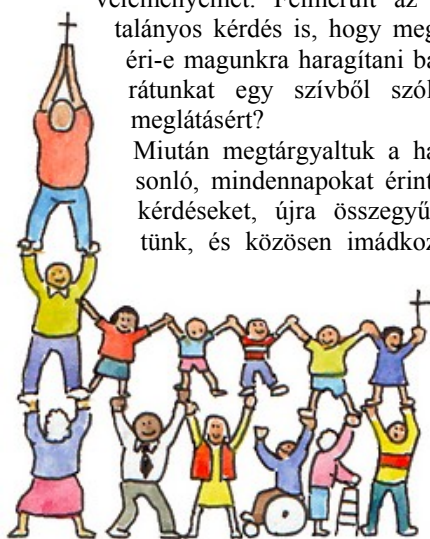
Az egyházi iskolák államosítása idején, 1948-ban voltam középiskolás. A hittanárunk, Himfy Feri bácsi kiscsoportot szervezett. Mikor már állami iskolába jártunk, akkor is minden héten találkoztunk titokban a félégházi öregtemplom toronyszobájában. Tudta, hogy ez a tevékenysége börtönbüntetést hozhat rá. Be is börtönözték. Évekig volt Kistarcsán. Amikor szabadult, folytatta, ahol abbahagyta. Példája, szavai és imádságai olyan hatással voltak ránk,

hogy az egész Kádár-rendszer alatt kapcsolatban maradtunk vele. Ha személyesen nem, levélben kerestük fel. Még a gyerekeimet is hordtam

bülést az ilyen cselekedetei után. Miután csoportokra oszlottunk, könnyű volt beszélgetésbe elegyedni, és megosztani egymással a tapasztalatainkat. De arra a kérdésre, hogy mikor döntöttünk úgy, hogy nem lódtunk tovább a társunknak, hanem őszintén a szemébe mondjuk véleményünket, már nehezebb volt példát hozni. Számomra nagy felismerés volt, hogy hajlamos vagyok a könnyebb utat választani, és nem kimondani a valódi véleményemet. Felmerült az a talányos kérdés is, hogy megéri-e magunkra haragítani barátunkat egy szívből szóló meglátásért?

Miután megtárgyaltuk a hasonló, mindennapokat érintő kérdéseket, újra összegyűltünk, és közösen imádkoz-

tunk, énekelünk az agapé előtt.

A szendvicseket házigazdaként mi készítettük a hittan előtt, és a csapatmunka szerintem meghozta a gyümölcsét. A meleg tea és a mosolygós szendők mellett baráti vagy éppen barátkozós beszélgetésekkel zárult a hittan. Jó alkalom nyílt megismerni a szomszédos plébániák fiataljait, és egy kis ízelítőt kaptunk a nyári közös tábor hangulatából.

Cz. Piri

Új világi áldozatok

A templomunkba járó testvérek hétről hétre látják, hogy világi áldozatok is segítenek a szentmisék folyamán, akik püspöki engedéllyel végzik szolgálataikat. Örömmel adjuk tudtul, hogy újabb két testvérünk kapott engedélyt az áldoztatás végzésére, miután részt vettek az egyházmegye által előírt folké-szítésen. Bönöczk Péter, Pálfalvi László, Kovács János és Fülöp Dániel mellett ezután **Bönöczk Andrea** és **Magyari Kiss Andrea** is szolgálatot végeznek. Fogadjuk őket szeretettel, és az általuk osztott legszentebb Eukarisztiát, az Úr Jézust élő hittel!

- plébános -

Egy-szín-ház

A kerületi közös ifjúsági programok egyik áprilisi színfoltja volt, hogy a szemeretelepi ifisekkel (összesen 35-en) megnéztük az Apacsok című darabot a Radnóti Színházban. Tekintve, hogy ez egy kis színház, mondhatjuk (kis túlzással), hogy az egyház majdnem betöltötte a színházat. ☺ Jó volt, hogy nem csak a hittanon találkozunk. Fontos nekem, hogy az életünk különböző területeit (ne csak a kifejezetten lelki dolgokat) osszuk meg egymással a közönségen belül. A darabot pedig nagyon ajánlom! Röviden arról szól, hogy a kommunista diktatúra éveiben fiatalok indiánosít „játszottak”, amit a hatalom rendszerellenes szervezkedésnek ítélt, és besúgók beszerzésével próbálta az indián-csapatokat felszámolni. Az eredmény: megtört emberek, tönkretett vagy kiontott életek. A rendezés érdekes és jó. Egyszerű díszletekkel, filmes hatásokkal, megkevert időrenddel. Két kérdéskör foglalkoztatott.

atyá hittanosaival. Két zarándokunk beszámolóját olvashatjuk:

„Jöjj és kövess!” Az idei Márianosztrai Gyalogos Zarándoklat jelmondata. Már maga a zarándoklat is egy út, melyen követhetjük Őt, a cél felé közeledve egyre jobban megtisztulva és a lelki dolgokra ráhangolódva, hogy Atyánknak, vagy épp Égi Édesanyánknak fohászkodva tudjuk szentelni minden figyelmünket. De az idén ehhez még hozzájárult az, hogy az egész zarándoklatot átfogva, a szerzetességről volt szó. Amely szintén egy Isten útjai közül azoknak, akiket meghív rá.

Mivel a helyszín a Pilis volt, úgy szó a remetéről, Szent Özsébről, az ő küldetéséről, a pálosokról esett leginkább. Eljátszva a történelem egy kis darabkáját „remetei magányunk” után Jézusban egymás testvérei lehettünk. Hiszen nem csak az a remete, aki távol a világtól, elszigetelten él magányban, csak az Úrra figyelve. Egy tömeg közepén, lent a metróban, a barátaink között ugyanúgy csak magunk lehetünk. De, ha társainkban, a körülöttünk lévők szívében ugyanaz él, mint a miénkben, akkor ott van velünk a testvérünk, akinek segíthetünk, ha nem találja épp az útját, vagy aki segíthet nekünk, ha mi magunk vettünk el valami fontosat, vagy még nem találtunk rá.

Sokáig voltam magam is remete a társaim között. Néha még ma is, mikor olyan környezetben vagyok. Olyanok között, akik magukkal vagy a világ által bálványozott dolgokkal vannak elfoglalva. Elnyomva ezzel magukban azt a pár szót, hogy: „Jöjj és kövess!” Az egyik gitáros ifjúsági ének így szól: „*Tedd amit kell, s mindent megadnak hozzá.*” Hiszen nem csak a környezetünk ránk

gyakorolt hatása nyomhatja el Isten hívó szavát, hanem mi magunk is. Félelemből. Lustaságból. Elidegenedés miatt. Ha már nem szívből tesszük a dolgunkat, hanem kötelességtudatból. Sokan azért

nem jönnek el egy zarándoklatra, mert félnek a kihívástól, a távolságtól, a teherrel, az időjárástól és a tehertől, melyet magunkkal kell cipelni. Viszont ezek is csak a mindennapi keresztjeink, csak egyszerre kell több napra előre látni és felvenni azt, nem pedig minden nap külön az éppen aktuálisat. De ha rábizzuk magunkat Istenre, nem kell félni az előttünk álló úttól. Ha segítségre van szükség, segítő kezet nyújt. Ha pihe-nésre, akkor egy kis állomást. Ha tanácsra, akkor egy olyan embert küld, aki minden feltétel nélkül, szívesen meghallgat, még ha nem is áll közel a szívünkhöz. Amikor először hívtak el erre a zarándoklatra, nemet mondtam. Félttem, hogy nem tudom teljesíteni. Lusta voltam és inkább a kényelmes otthont választottam. Azóta ez a harmadik zarándoklatom, és jövőre se tervezem kihagyni az érettségi és a ballagásom elenére sem.

A zarándoklatra szánt három nap elsőre soknak tűnt. Utána kevésnek, hiszen Istennel tölthetjük az időt, tudatosan rá figyelve, ez alatt pedig lelkiükben feltöltődünk, megerősödünk, és újult erővel vágunk neki a világnak, a következő egy évnek, míg újra végigjárhatjuk ugyanazt az utat, ugyanazzal a teherrel, ugyan-

azzal a kereszttel, edzve magunkat és a lelkünket, hogy követhessük Öt, aki még akkor is szeret minket, mikor nem érdemeljük meg.

Balogh Ivett

Nagyon tetszett, hogy három pálos szerzetes is jött végig a zarándoklaton fehér ruhájukban. Beszélgettem velük, és jó volt megismerni a rendjüket. Az is jó volt, hogy az első napon, az egyik állomáson az egykori remeték önmegtagadását próbálgatva le kellett vennünk a bakancsot, és mezítláb mentünk tovább az erdei úton. A következő állomásmánál többekkel együtt én sem vettem vissza a cipőt, hanem egészen a táborhelyig így meneteltem. Nemcsak azért volt ez jó, mert hosszabban tartott az élmény, hanem mert a talaj ki-masszírozta a talpamat, és aznap este nem fájt a lábam, mint némelyeknek. A harmadik napon volt egy olyan feladat, hogy zsákot kellett cserélni egy társunkkal, hogy „egymás terhét hordozzátok”, ahogy Szt. Pál mondja (Gal 6,2). Én az Ivettel cseréltem táskát, és meglepődtem, mert neki igen nehéz volt a hátizsákja. Látszott is rajta az első két napon, hogy eléggé kimerült. Nem tudtam addig, hogy miért. Amikor a jóval nehezebb táskával másztam fel a hegyre, volt bennem olyasmi, hogy miért nekem kell ezt most vinnem, de utána egyből hálát adtam az Istennek, hogy nem az Ivettnek kell cipelnie. Végül egészen Márianosztra határáig vittem a zsákot.

Seres Tamás

Kirándul a Család (az egyházközségi...)

Családosaink - hál' Istennek! - nem hagyják magukat eltunyulni. Rendszeresen fölkerelkednek, hogy egy autós karavánút végén vagy fölkapaszkodjanak egy dombocskára, vagy letáborozzanak

egy bográcsolásra. Áprilisban az előbbire került sor, és Nagykovácsi mögött a Nagy-Szénás hegy nyögte a félszáz kiránduló bakancsait. Oda a babakocsisok még nemkívánatosak voltak, de a májusi családok „terepgyakorlat” már hívogatta őket is. Visegrádon már bérelt helyünk volt a Bercsényi fűvészkert melletti zöld gyepen, és míg Kovács Istvánék csapata megvárásolta az üst mélyén a paprikás krumplit, a többiek elcíhelődtek a Kaán Károly forrásig. Gurulhattak a babakocsik is... Az időjárás kegyes maradt hozzánk, pedig az előrejelzések vést jóslóak voltak. Így semmi akadálya nem volt annak, hogy pocinkat teletömjük, és még egy kávéra is sorba állhattunk. Létszámunk az a bizonyos bibliai 70-es, + 1 fő. De jó, hogy családjaink tudnak egymással mit kezdeni! Nem csak a templomban...

BPC kirándulása

Április utolsó szombatján a Borkostoligató Papák Club-ja (BPC) ismét tanúbizonyságot tett történelmi érdeklődéséről, és az „Ismerd meg hazánk történelmi borvidékeit” felhívásnak enge-

delmeskedve ezúttal Móra látogatott, Bozóky István pincészetébe. Előtte még meghódítottuk Csókakő várát, amelynek 1995 óta újra van várkapitánya – tudtuk meg a helyiektől. A vár pedig egyre épül és szépül. Plébániánkról 14 lelkes „borlovag” igen vidám hangulatban tért haza. A következőnek is állunk elébe!

„Jézus, a jó Pásztor, minket is megtalált”

Ez a felirat, és a jó Pásztor képe állt egy táblán május 9-én délután templomunk szentélyében. Magányosan, de reményteljesen – hiszen 12 papírbárány egy kosárkában lapult, várva, hogy az igazi „báránykák” a pásztor mellé ragasszák őket. Ők azért jöttek el ezen a délutánon, hogy első gyónásukat elvégezve, lelküket tisztára mosva átélhessék, milyen is megtalált bárányként egészen közel lenni az ő Pásztorukhoz.

Mit is jelentett számukra az első gyónás? Íme:

„Az tetszett, hogy Isten megbocsájtotta a bűneimet. Úgy örülök, hogy felszabadultam! Szeretném, hogy a többi gyónásom is jól sikerüljön!”

„Amikor meggyóntunk, gyertyát gyújthattunk, fehér ruhát vehettünk, és bárányt is tehetünk Jézus, a jó Pásztor mellé.”

„Én nagyon jól éreztem magam, mert megbántam a bűneimet és beszélgethettem Istennel.”

„Az volt jó, hogy megszabadultam a bűneim súlyától.”

„Tetszett, amikor felvettük a fehér ruhát, és elégettük a bűnöket.”

„Jó volt, amikor kimondtam a bűneimet és elmondtam a bánatomat.”

„A nevünket felraktuk Jézus mellé, ami azt jelképezte, hogy Jézushoz kerültünk.”

Őszintén – együtt!

Május 12-én, szerdán tartottuk az utolsó olyan középiskolás hittant, amire a környékbeli plébániák fiataljaival gyűltünk össze vagy negyvenen. Az év folyamán minden hónapban találkoztunk egyszer valamelyik plébánián, és együtt elmélgedtünk az élet dolgairól. A legutóbbi szervezése Márton atya feladata volt Pestszentimrén. A téma választása - őszinteség és igazmondás - nagyon találó lett, mert mindenki tapasztalt már lelkiismeret furdalást vagy megkönnyeb-